

σκιοί τε τείνουσιν πόροι,
κατιδεῖν ἄφραστοι
ιάπτει δ' *ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων στρ. ε'. 90
πανώλεις βροτούς,
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει
τὰν *ἄπονον δαιμονίων
ἤμενον ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας, 95
ἐδράνων ἐφ' ἀγνῶν.
ιδέσθω δ' ἐς ὑβριν βρότειον, οἷα ἀντ. ε'.
νεάζει πυθμὴν
δι' ἀμὸν γάμον τὸ θάλλος
δυσπαραβούλοισι φρεσίν, 100
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἀφυκτον, ἄταν δ'
ἀπάτα μεταγνούς.
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω στρ. στ'.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ, 105
ἰή, ἰή,
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ.
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βούνιν,

90. Emendatio Hermanni et Wellaueri pulcherrima et certissima pro vulgato, δὲ Ἀπιδών.

93. Vulg. ἄποινον, contra sensum et metrum. Neque vero exar-
mat vim Deorum, quæ sine labore operatur.—Possis etiam cum Well.
ulterius pergere legendo πάν
ἄπονον.

99. Metri causa Glasg. θάλλος.

101. Antithetico 94. vix satis respondet.

107. Post h. v. sequebatur ver-
sus, θρεομένη μέλη, e v. 104. ut
videtur, male repetitus: qui cum
antitheticum non habet, neque sen-
sum omnino adjuvat, omnium con-
sensu ejicitur.